شماره ۶/۶۱۹۸۱/۴۰۵۶۲
تاریخ ۱۴۰۳/۰۳/۰۸
پیوست .....

جمهوری اسلامی ایران
ریاست جمهوری

دفتر هیئت دولت

بسمه تعالی
"با صلوات بر محمّد و آل محمّد"

جناب آقای آشتیانی	**وزیر محترم دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح**
جناب آقای اوجی	**وزیر محترم نفت**
جناب آقای خاندوزی	**وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی**
جناب آقای علی‌آبادی	**وزیر محترم صنعت، معدن و تجارت**
جناب آقای محرابیان	**وزیر محترم نیرو**
جناب آقای مرتضوی	**وزیر محترم تعاون، کار و رفاه اجتماعی**
جناب آقای وحیدی	**وزیر محترم کشور**
جناب آقای باقری‌کنی	**سرپرست محترم وزارت امور خارجه**
جناب آقای سلاجقه	**معاون محترم رییس جمهور و رییس سازمان حفاظت محیط زیست**
جناب آقای دهقان	**معاون محترم حقوقی رییس جمهور**
جناب آقای دهقانی فیروزآبادی	**معاون محترم علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان رییس جمهور**
جناب آقای منظور	**معاون محترم رییس جمهور و رییس سازمان برنامه و بودجه کشور**

با سلام و احترام، به پیوست تصویر نامه شماره ۱/۱۹۴ مورخ ۱۴۰۳/۲/۱۷ مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی درخصوص «**سند راهبردی توسعه صنعتی و ارتقاء تولید داخل**»، برای بررسی و اعلام نظر ایفاد می‌شود.

محمدمهدی کشاورزیان
دبیر کمیسیون زیربنایی،
صنعت و محیط زیست

دبیرخانه حوزه وزارتی
تاریخ :۱۴۰۳/۰۳/۰۸
شماره ثبت :۵۴۹۵۱

رونوشت:

- سایر اعضای محترم هیئت دولت، برای استحضار و درصورت لزوم اعلام نظر.
- جناب آقای اسماعیلی وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی و دبیر کارگروه فرهنگی دولت، برای استحضار و درصورت لزوم اعلام نظر.
- جناب آقای بهادری جهرمی دبیر محترم هیئت دولت، برای استحضار.
- جناب آقای زاهدی‌وفا رییس محترم مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی، برای استحضار.

188544/1883476

ریاست جمهوری
سازمان برنامه و بودجه کشور

شماره: ۱/۱۹۴
تاریخ: ۱۴۰۳/۰۲/۱۷
پیوست:

باسمه‌تعالی

مشاور رئیس جمهور
و
رئیس موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی

جناب آقای دکتر محمد مخبر
معاون اول محترم رئیس جمهور

سلام‌علیکم

همان‌گونه که مستحضرید طبق فرمایشات و تدابیر مقام معظم رهبری، دام‌ظله‌العالی تدوین **«سند راهبردی توسعه صنعتی و ارتقاء تولید داخل»** از بهمن ۱۴۰۰ در دستور کار دولت قرارگرفته و موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی طی جلسات متعدد با بهره‌گیری از نظرات متخصصان بخش دولتی، خصوصی و دانشگاهی پیش‌نویس سند را تهیه‌کرده است.

بر اساس مطالعات صورت گرفته در اسناد بالادستی ازجمله قانون اساسی جمهوری اسلامی مسیر بومی توسعه منطبق با آمایش سرزمینی و منطقه‌ای ایران و ارزش‌های جمهوری اسلامی پیشرفت نامیده می‌شود و عدالت به‌عنوان نظریه مرکزی در شالوده الگوی پیشرفت کشور جای دارد و لازم است عدالت در مسیر پیشرفت صنعتی کشور ترجمان نهادی و ساختاری پیدا کند. سند پیشرفت صنعتی نیز در این نظام ارزشی، لازم است منعکس‌کننده عدالت در روابط انسان و طبیعت و روابط انسانی باشد. از سوی دیگر سازمان صنعتی هر کشوری ذیل نظام اقتصادی، سیاسی و اجتماعی می‌باشد که با سایر اسناد بالادستی در اجرا، همپوشانی‌های بسیاری دارد، ازاین‌رو سند پیشرفت صنعتی باید از سازگاری لازم با سایر اسناد بالادستی نیز برخوردار باشد.

در این سند سعی شده است حداکثر تجربه و توان علمی کشور بکار گرفته شود، ذینفعان در یک تقسیم‌کار ملی مشارکت داشته باشند و سازوکاری برای بروز رسانی در یک افق بیست‌ساله پیش‌بینی گردد. اجرای سند یک مسیر طولانی می‌باشد و لازم است در ارتباط با این سند، اسناد توسعه بخش‌های پیشران هماهنگ تکمیل و اجرا گردد. پیشرفت صنعتی کشور هماهنگی قوای کشور را به صورت مستمر و تاییدات مقام معظم رهبری دام‌ظله‌العالی را می‌طلبد.

محمدهادی زاهدی وفا

۳۰۴۵۲
ورود به دفتر معاون اول رئیس جمهور
تاریخ ۱۴۰۳/۰۲/۲۴

شناسه پستی: ۱۹۷۸۹۱۴۱۵۱ | Info@imps.ac.ir | WWW.imps.ac.ir | صندوق پستی: ۴۶۴۷-۱۹۳۹۵
تهران، خیابان شهید باهنر، نیاوران، جمال آباد، خیابان شهید مختار عسگری، شماره ۶، تلفن: ۳۲۸۰۰۱۴۱-۳ - نمابر: ۳۲۸۰۰۸۰۲

ویرایش ۱۴۰۳/۰۲/۱۴

سند راهبردی پیشرفت صنعتی

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحیم

سند راهبردی پیشرفت صنعتی

(سند فرابخشی پیشرفت صنایع ساخت پایه)

نسخه پیشنهادی (غیر نهایی و غیرقابل استناد) - ویرایش ۱۴۰۳/۲/۱۴

۱) مقدمه ۲
۲) تعاریف ۳
۳) ارزشهای بنیادین ۵
۴) اصول حاکم بر سند ۵
۵) چشم‌انداز پیشرفت صنعتی ۶
۶) اهداف کلان ۶
۷) رسته‌های صنعتی برگزیده و شرایط محیطی حاکم ۷
۱-۷) رسته‌های صنعتی برگزیده ۷
۲-۷) کلان‌روندهای محیطی ۸
۸) راهبردهای کلان توسعه رسته‌های صنعتی ۸
۹) راهبردهای پشتیبان و الزامات اجرایی ۹
۱-۹) شبکه‌های منطقه‌ای ۹
۲-۹) فناوری ۱۰
۳-۹) گذرگاه‌های منطقه‌ای راهبردی و شبکه آمادی (لجستیک) ۱۱
۴-۹) جغرافیای سیاسی (ژئوپلیتیک) و جغرافیای اقتصادی (ژئواکونومی) ۱۲
۵-۹) اقتصادی ۱۴
۶-۹) تأمین مالی ۱۶
۷-۹) روابط صنعتی ۱۷
۸-۹) سرمایه انسانی ۱۷
۹-۹) محیط زیست و انرژی ۱۸
۱۰-۹) حکمرانی ۱۹
۱۰) چارچوب نهادی و اجرایی توسعه صنعتی ۲۰
۱-۱۰) مسئول اجرایی سازی و راهبری سند ۲۰
۲-۱۰) وظایف شورای عالی اقتصاد ناظر بر سند توسعه صنعتی (علاوه بر وظایف تخصصی شورا) ۲۰
۳-۱۰) دبیرخانه ۲۱
۴-۱۰) وظایف دبیرخانه ۲۱

۱) مقدمه

مفهوم توسعه با پایان جنگ دوم جهانی در محافل و مراکز علمی جهان بارونق بیشتری طرح گردید و هریک از دو بلوک شرق و غرب در تلاش بودند که نسخه خود را برای کشورهای اقماری خویش تجویز کنند. در بلوک غرب در ابتدا توسعه را معادل رشد با شاخص افزایش درآمد سرانه تعریف می‌کردند و به‌تدریج مفهوم توسعه تغییر پیدا کرد و با معیارهای متعددی تعریف و تحلیل می‌گردید.

تجربه اجرای سیاست‌های توسعه در کشورهای مختلف و به دست دادن نتایج متفاوت و حتی متعارض موجب یک توافق نسبی بین عالمان توسعه به وجود آمد که لازم است تنوع سیاست‌های توسعه در هر کشور و بومی بودن مسیر توسعه هر کشور را مدنظر داشته باشیم و مسیر توسعه هر کشور لزوماً باید منطبق با آمایش سرزمین هر کشور و در ذیل نظام ارزشی آن کشور می‌باشد. بر اساس مطالعات صورت گرفته در اسناد بالادستی ازجمله قانون اساسی جمهوری اسلامی مسیر بومی توسعه منطبق با آمایش سرزمینی ایران و ارزش‌های جمهوری اسلامی **پیشرفت** نامیده می‌شود و عدالت به‌عنوان نظریه مرکزی در شالوده الگوی پیشرفت کشور جای دارد و لازم است **عدالت** در مسیر پیشرفت صنعتی کشور ترجمان نهادی و ساختاری پیدا کند. سند پیشرفت صنعتی نیز در این نظام ارزشی، لازم است که منعکس‌کننده عدالت در روابط انسان و طبیعت و روابط انسانی باشد. از سوی دیگر سازمان صنعتی هر کشوری ذیل نظام اقتصادی، سیاسی و فرهنگی می‌باشد و سایر اسناد بالادستی در اجرا، دارای همپوشانی‌های بسیاری است و سند پیشرفت صنعتی لازم است از سازگاری لازم با سایر اسناد بالادستی برخوردار باشد.

مطالبات مقام معظم رهبری در خصوص تدوین نقشه کلان راهبردی صنعت با تأکید بر ارتقای رقابت‌پذیری و توان تولید داخل از یک‌سو و تأمین مشارکت مردم از سوی دیگر، پیگیری تحقق پیشرفت صنعتی در ایران را به یک الزام ملی تبدیل کرده است. پیشرفت صنعتی نیازمند یک پیشرانه تأمین مالی قدرتمند می‌باشد که لازم است در چهارچوب اصل ۴۵ قانون اساسی با بازتعریف نهادهایی مانند صندوق توسعه ملی و کارکرد منابع طبیعی و ثروت‌های عمومی باهدف جلب مشارکت مردم، بستر تبدیل منابع طبیعی به سرمایه‌های مولد و ماندگار فراهم گردد.

با بررسی مبانی نظری، تکیه‌بر تجارب گذشته، انجام مطالعات تطبیقی و بهره‌گیری از نظرات خبرگان علمی و اجرایی کشور، نقشه راهبری پیشرفت صنعتی در جمهوری اسلامی ایران و مدیریت تحول و گذار از وضع موجود به وضع مطلوب (با تأکید بر میانبر در حوزه صنعتی) در قالب مجموعه گزارش‌های مطالعاتی و سند حاضر تدوین‌شده است.

گذار از وضع موجود به وضع مطلوب، نیازمند ترسیم نقشه راه پیشرفت صنعتی و تجاری با تأکید بر تعیین رسته‌های صنعتی اولویت‌دار با توجه به منابع و قابلیت‌های کشور و ضرورت تعریف جانمایی جدید ایران در اقتصاد منطقه‌ای و بین‌المللی و نیز درس‌آموزی از آسیب‌ها و نارسایی‌های اسناد پیشین است. ازاین‌رو، این سند ناظر بر توسعه ده صنعت ساخت پایه برگزیده است که نقش پیشران دیگر صنایع را بر عهده‌دارند. با چنین ملاحظاتی، ابتدای سند پیشرفت صنعتی کشور بر مبانی زیر مورد تأکید است:

- ✓ گذار از سیاست‌گذاری افقی به سیاست‌گذاری عمودی و انتخاب رسته‌ها و صنایع با اولویت بالا (صنایع پیشرو).
- ✓ همسوسازی الزامات کسب‌وکار با کلان‌روندهای محیطی

- ✓ مشارکت ذینفعان کلیدی در فرایند تدوین، جاری‌سازی و اجرایی شدن نقشه راهبردی
- ✓ تعدیل شرایط جغرافیای سیاسی و اقتصادی بازدارنده برای پیاده‌سازی خط‌مشی پیشرفت صنعتی
- ✓ استفاده از فرصت‌های کلیدی و طلایی برای بهره‌برداری از ظرفیت بالقوه صنایع
- ✓ همسویی سند پیشرفت صنعتی با دیگر اسناد بالادستی و سیاست‌های کلان کشوری
- ✓ نقش هماهنگ ساز سند پیشرفت صنعتی با دیگر زمینه‌های خط‌مشی گذاری توسعه

براین اساس، رویکرد مناسب برای پیشرفت صنعتی در ایران، جهش اقتصادی مبتنی بر مسیرهای میانبر با تکیه‌بر قابلیت‌های کشور، تمرکز بر دانش‌گرایی در صنعت، و طراحی آینده صنعت بر اساس روند فناوری‌های نوظهور و گسلنده[1] است. این سند فرابخشی، خطوط راهنمای تصمیم‌گیرندگان در تدوین اسناد اختصاصی رسته‌های صنعتی ساخت پایه[2] و تدوین احکام برنامه‌های پیشرفت صنعتی است.

با توجه به سند فرابخشی پیشرفت صنعتی، دستگاه‌های اجرایی موظف هستند اسناد توسعه صنایع بخشی را تهیه و به تصویب ستاد راهبری پیشرفت صنعتی برساند. سند پیشرفت فرابخشی و اسناد توسعه بخشی متناسب با روندهای محیطی و نتایج ارزیابی ادواری هر ۵ سال یک‌بار قابل‌بازنگری هستند.

۲) تعاریف

اصطلاحات و اختصارات مندرج در سند نقشه راهبری صنعتی زیر به کار می‌روند:

توسعه: مفهوم توسعه در ادبیات غربی بیشتر بر توسعه اقتصادی تأکید داشته و بر تغییرات کیفی در ساختار اقتصاد یک جامعه و آن دسته از تغییرات بنیادی که بر تولید ناخالص ملی اثر می‌گذارد تمرکز دارد. هرچند تعریف واحدی از توسعه وجود ندارد، لکن در نگاه متعارف، شاخص‌ها و مؤلفه‌های توسعه، معطوف به تجلیِ خواست و اراده انسانِ مادی‌گرا است.

پیشرفت: واژه پیشرفت ضمن بهره‌گیری از مولفه‌های مثبت «توسعه» مانند رشد و توسعه اقتصادی، توسعه صنعتی، توسعه منابع انسانی، توسعه رفاه اجتماعی؛ بر این اصل تأکید دارد که مبانی معرفی و ارزش‌های ملت‌ها و کشورها در تعریف ابعاد پیشرفت تأثیر داشته و تقلید صرف از الگوهای سایر کشورها لزوماً منجر به پیشرفت نخواهد شد. بنابراین تفاوت الگوی پیشرفت با الگوی توسعه در این است که اولاً الگوی پیشرفت متأثر از شرایط تاریخی، اجتماعی، جغرافیایی، زمانی و مکانی هر کشور بوده و مبانی معرفتی در الگوی پیشرفت لحاظ می‌شود و ثانیاً به جنبه‌های روحانی و معنوی انسان توجه می‌شود.

صنعت : در فاز اول، صنایع ساخت پایه[3] و در مراحل بعد همه رشته فعالیت‌های اقتصادی مولد را پوشش می‌دهد.

صنعت ساخت پایه: آن دسته از صنایعی که تأکید آن‌ها بر تبدیل مواد اولیه به محصول نهایی بوده و بیشتر در کارخانه‌ها مستقر می‌باشند.

---

[1] Disruptive Technology

[2] در این سند صنایع ساخت پایه به دو گروه صنایع پیشران و صنایع پیرامون تقسیم‌شده است. اسناد توسعه صنایع ساخت پایه پیرامونی در لایه دوم بر مبنای سند توسعه صنایع پیشران توسط دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط تهیه خواهد شد. صنایع ساخت پایه پیرامونی عبارتنداز: ۱) ماشین‌آلات و تجهیزات خط تولید؛ ۲) چاپ و تکثیر؛ ۳) محصولات فلزی؛ ۴) تجهیزات برقی؛ ۵) مبلمان؛ ۶) منسوجات

[3] Manufacturing Industry

رسته[1]: گروه‌بندی سطح بالای فعالیت‌های صنعتی بر اساس انواع کالاها و خدمات تولیدشده است و دربردارنده زنجیره ارزش محصولات و خدمات موردنظر است.

توسعه رسته صنعتی: فرایندی است که در آن رسته‌های صنعتی کشور رشد و یا تغییر کرده و بسیار پیشرفته می‌شوند.

پیشرفت صنعتی: پیشرفت صنعتی تغییر هدفمند برای گذار از وضع موجود به تعالی توأمان در ابعاد مادی و معنوی است؛ و تعالی با توجه به مبانی ارزشی هر جامعه متفاوت است.

سند توسعه: سندی است که به‌مثابه نقشه راه، اطلاعاتی را برای توسعه رسته‌های صنعتی کشور ارائه می‌دهد و با توجه به تصویب آن در یک مرجع ذیصلاح قابل استناد است.

نقشه راهبردی صنعتی: دربرگیرنده اصول کلی و چارچوب‌های سیاستی موردنیاز برای پیشرفت صنعتی کشور است که سبب‌ساز گذار از وضعیت فعلی به وضعیت مطلوب می‌شود.

انقلاب صنعتی چهارم: چهارمین انقلاب صنعتی که با استفاده از فناوری‌های هوشمند، دگرگونی بنیادی در خودکارسازی، نظارت و تحلیل زنجیره‌های ارزش ایجاد می‌کند.

چشم‌انداز: آنچه قرار است در آینده (افق ۲۰ ساله)، ایران از طریق توسعه رسته‌های صنعتی به آن دست یابد.

راهبرد: یک طرح آگاهانه است که قبل از عمل تدوین و راه رسیدن به اهداف را نشان می‌دهد.

اصول: قواعد و رهنمودهای اساسی هستند که به‌عنوان پایه‌ای برای استدلال و تصمیم‌گیری در مورد جهت‌گیری بلندمدت کشور عمل می‌کنند.

کلان‌روند: نیروهای راهبردی هستند که در مقیاس بزرگ رخ می‌دهند و با حرکت آهسته آینده را به سمت خاص سوق می‌دهند.

خط‌مشی صنعتی: هر نوع مداخله یا کنش دولتی که تلاش می‌کند ساختار فعالیت صنعتی را به سمت بخش‌ها، فناوری‌ها یا وظایفی تغییر دهد که انتظار می‌رود چشم‌انداز بهتری از رشد اقتصادی یا رفاه اجتماعی را نسبت به زمانی که این خط‌مشی اتخاذ نشده بود ایجاد کنند و محیط کسب‌وکار را متناسب با آن بهبود بخشد.

خط‌مشی عمودی: خط‌مشی‌های هدف‌گیری شده یا عمودی به خط‌مشی‌هایی اطلاق می‌شود که در آن به بخش‌های صنعتی یا فناوری‌های خاص توجه ویژه‌ای شده است. این‌گونه خط‌مشی‌ها همان خط‌مشی‌های گزینشی (انتخابی) هستند.

خط‌مشی افقی: این‌گونه خط‌مشی‌ها معطوف به بخش خاصی نیستند و عمومیت دارند، ولی متوجه فعالیت‌هایی ویژه مانند تحقیق و توسعه هستند. در بُعد افقی بحث توسعهٔ زیرساخت‌ها و فعالیت‌های ویژه در عرض صنایع مطرح است.

زنجیره ارزش: مجموعه عملیاتی است که در یک صنعت به‌صورت زنجیروار انجام می‌گیرد تا به خلق ارزش منجر شود.

جذابیت صنعت: جذابیت صنعت عبارت است از قابلیت ارزش‌آفرینی آتی صنعت برای سرمایه‌گذاران، شرکت‌ها و سایر ذینفعان که به عواملی مانند اندازه بازار، قابلیت رشد، سودآوری، دورنمای رقابتی و محیط نظارتی بستگی دارد.

---

[1] Sector

امکان‌پذیری: امکان تحقق اهداف توسعه‌ای صنعت با در نظر گرفتن محدودیت‌های جغرافیای سیاسی، ظرفیت حکمرانی، و جغرافیای اقتصادی کشور

عوامل اجرایی: کلیه دستگاه‌های اجرایی در بخش عمومی، بنگاه‌های خصوصی و سمن‌های بخش سوم در سطوح کلان، میانه و خرد که در جاری‌سازی و اجرای راهبردهای صنعتی مسئول یا دخیل هستند.

شورای اقتصاد: طبق قانون «برنامه‌وبودجه کشور» مصوب سال ۱۳۵۱ شورای اقتصاد[1] تشکیل و اعضای آن تعریف شد که در اصلاحات بعدی تغییراتی در اعضای آن ایجاد گردید.

۳) ارزش‌های[2] بنیادین

عوامل اجرایی نقشه راهبردی پیشرفت صنعتی، خود را ملزم به رعایت ارزش‌های زیر در توسعه رسته‌های صنعتی کشور می‌دانند:

- **عدالت محوری** در هر و بین نسلی در بهره‌برداری از منابع و محیط‌زیست و فرصت‌ها
- ارتقای **بهره‌وری** و اجتناب از استفاده مسرفانه از منابع طبیعی
- **همکاری** مبتنی بر اعتماد نقش‌آفرینان پیشرفت صنعتی
- **ارزش‌آفرینی** برای مشتریان
- التزام به **رقابت عادلانه** در فضای کسب‌وکار و مشارکت مردمی
- باور به حکمرانی **مشارکتی** در پیشرفت صنعتی
- پایبندی به منزلت کار و **سهم بری عادلانه** نیروی کار

۴) اصول[3] حاکم بر سند

با توجه به چارچوب نظری، سند پیشرفت صنعتی کشور بر اصول زیر استوار است:

- حضور مؤثر در شبکه‌های صنعتی-تجاری درون و بین منطقه‌ای
- حضور مؤثر در شبکه آماد منطقه‌ای و جهانی
- همگامی با توسعه فناوری‌های نوظهور، جهش آفرین (دانش‌بنیان و ارزش افزا) و تلاش برای نقش‌آفرینی در لبه‌های فناوری
- تأثیرگذاری بر روندهای جغرافیای سیاسی صنعتی در منطقه

[1] طبق قانون «برنامه‌وبودجه کشور و اصلاحات بعدی» به‌منظور هدایت و هماهنگ کردن امور اقتصادی کشور شورایی مرکب از عده‌ای از وزیران به شرح زیر و رئیس‌کل بانک مرکزی ایران به ریاست نخست‌وزیر به نام شورای اقتصاد تشکیل می‌شود

[2] ارزش‌ها نشانگر عقاید اصولی هستند که ازنظر فردی یا اجتماعی نوعی رفتار برتر شمرده می‌شود و بر رفتارها حاکم است. باید در نظر داشت که ارزش‌ها ذهنی، شخصی، احساسی و قابل‌بحث هستند، درحالی‌که اصول عینی، واقعی، غیرشخصی و بدیهی هستند.

[3] حقایق، قواعد، مفروضه‌ها و یا گزاره‌های بنیادین هستند که به‌عنوان پایه‌ای برای چگونگی پیشرفت نظام صنعتی کشور عمل می‌کنند.

- اجماع ذینفعان و حکمرانی همکارانه صنعتی[1]
- تقدم توسعه عمودی بر توسعه افقی در صنعتی سازی کشور
- حضور در حلقه‌های پرارزش رسته‌های صنعتی
- توسعه پایدار و تاب‌آوری صنعتی
- رشد فراگیر اقتصادی صنایع
- ارتقای سرمایه انسانی و سرمایه اجتماعی

۵) چشم‌انداز پیشرفت صنعتی

در افق ۱۴۲۴ جمهوری اسلامی ایران کشوری است با صنایع پیشران بهره‌مند از فناوری‌های هوشمند و سبز، رقابت‌پذیر که دانش گرایی، نوآوری و کارآفرینی را ترغیب؛ از آمایش سرزمین و افزایش بهره‌وری پشتیبانی؛ و با حضور در شبکه‌های صنعتی-تجاری منطقه‌ای و جهانی انتظارات شهروندان و خط‌مشی گذاران پیشرفت صنعتی را برآورده می‌سازد.

۶) اهداف کلان[2]

ارتقای توان رقابت‌پذیری و رفاه جامعه مبتنی بر مزیت‌های رقابتی تقویت‌شده صنعتی-تولیدی و حکمرانی چند سطحی و مشارکت بهبودیافته همه ذینفعان در راهبری نوآورانه پیشرفت صنعتی کشور با تأکید بر

- پیشرفت صنعتی فناورانه و نوآورانه؛
- تحکیم جایگاه کشور در حلقه‌های پرارزش[3] زنجیره ارزش صنایع در شبکه‌های منطقه‌ای و جهانی
- افزایش وابستگی شبکه‌های منطقه‌ای و جهانی به ایران
- تقویت و تکمیل زنجیره‌های ارزش در رسته‌های صنعتی حیاتی و راهبردی
- تعدیل تدریجی اتکاء صنایع بر یارانه نهاده‌های تولیدی
- تکمیل زنجیره ارزش در صنایع حیاتی
- افزایش بهره‌وری انرژی در رسته‌های صنعتی مبتنی بر نفوذ فناوری
- ارتقای کارایی آب در هر رسته صنعتی
- ارتقای سهم و نقش رسته‌های صنعتی در زنجیره ارزش منطقه‌ای و جهانی
- فعال‌سازی بخش‌های پرارزش در هر رسته صنعتی
- ارتقای بلوغ رسته صنعتی ازنظر توسعه محصول و تکامل فناوری
- گسترش صنایع رقابتی در هر مرحله از زنجیره ارزش
- تقویت حاکمیت و استقلال ملی

[1] Collaborative Industrial Governance

[2] اهداف کمی در هر رسته صنعتی همسو با اهداف کلان تعریف می‌شود.

[3] حلقه‌هایی که دارای ارزش‌افزوده بالایی هستند

۷) رسته‌های صنعتی برگزیده و شرایط محیطی حاکم

۷-۱) رسته‌های صنعتی برگزیده

به توجه به گستردگی صنایع، مزیت نسبی کشور، و کمبود منابع، امکان توسعه فراگیر همه رسته‌های صنعتی کشور وجود ندارد. ازاین‌رو، گزینش رسته‌های اولویت‌دار یک ضرورت راهبردی است. رسته‌های صنعتی کشور برمبنای دو بُعد جذابیت صنعت (اتصال به شبکه‌های ارزش ملی/منطقه‌ای /جهانی، توسعه فناوری، فراگیری اقتصادی، اشتغال‌زایی، و پایداری زیست‌محیطی) و امکان‌پذیری (قابلیت‌های جغرافیای سیاسی، اقتصاد سیاسی و ظرفیت حکمرانی) به شرح زیر برگزیده‌شده‌اند. لازم به توضیح است که رسته‌های صنعتی[1] انتخابی از نوع ساخت پایه بوده و پشتیبان رشد صنعتی و ورود به زنجیره‌های ارزش در سطح جهان هستند. در ضمن، صنایع انتخابی، نقش پیشران دیگر صنایع کشور را دارند و رقابت‌های منطقه‌ای کشورها نیز بیشتر با محوریت این صنایع صورت می‌گیرد.

ردیف	عنوان رسته صنعتی برگزیده	گرایش
۱	صنایع داروئی و فرآورده‌های پیشرفته حوزه تشخیص و درمان	تولید داروهای زیستی و تولید محصولات پیشرفته پزشکی
۲	صنایع ساخت تجهیزات، قطعات و حس‌گرهای هوشمند	تولید حس‌گرهای اینترنت اشیا و تجهیزات ناوبری ماهواره‌ای، ریزپردازنده‌ها
۳	صنایع نرم‌افزاری، بن سازه‌های فناوری‌های پیشرو و ماشین‌های هوشمند	تولید بن سازه‌های همکاری مشترک در زیست‌بوم رسته‌های اولویت‌دار، تولید سامانه‌های کاربردی و راهکارهای صنعتی مبتنی بر هوش مصنوعی و سایر فناوری‌های پیشرو
۴	صنایع مواد پیشرفته، نانو فناوری و محصولات مبتنی بر فناوری‌های شیمیایی	تولید مواد پیشرفته و محصولات مبتنی بر فناوری‌های شیمیایی
۵	صنایع تجهیزات نفتی، لاستیک و پلاستیک	صنعت تولید محصولات لاستیکی و پلاستیکی (ساخت محصولات پایین‌دستی پتروشیمیایی)، ساخت تجهیزات نفت و گاز و پتروشیمی
۶	صنایع وسایل نقلیه موتوری	صنعت تأمین وسایل نقلیه موتوری
۷	صنایع غذایی و تبدیلی	صنایع شیرینی و شکلات، صنایع فراورده‌های لبنی
۸	صنایع وسایل و ماشین‌های الکتریکی	صنعت تولید لوازم‌خانگی الکتریکی
۹	صنایع معدنی	معدنی راهبردی [2]
۱۰	صنایع ماشین سازی	در رسته‌های پیشران

[1] رسته‌های صنعتی به سه گروه صنایع پایه (محصولات نفتی، صنایع شیمیایی، معدنی غیرفلزی، و فلزات پایه)، صنایع کلاسیک (وسایل نقلیه موتوری، غذائی، لاستیک و پلاستیک) و صنایع نوظهور (صنایع دارویی، رایانه‌ای، تجهیزات پزشکی، سنسورهای هوشمند) طبقه‌بندی می‌شوند.

[2] مواد معدنی استراتژیک/حیاتی (Critical Mineral) مواد معدنی فلزی و غیرفلزی هستند که برای رفاه اقتصادی کشورها حیاتی هستند.

۷-۲) کلان‌روندهای محیطی

پیشرفت صنعتی باید با لحاظ قرار دادن کلان‌روندهای محیطی دنبال شود. کلان‌روندهای اصلی در حوزه صنعت در سطح جهان عبارت‌اند از :

- ایجاد و گسترش شبکه‌های صنعتی-تجاری جهانیِ منطقه‌ای شده؛
- محاسبات و تعاملات شبکه‌های صنعتی-تجاری مبتنی بر ارزش‌افزوده تجاری (به‌جای ارزش تجاری)؛
- توسعه سریع فناوری و تحولات ناشی از فناوری‌های انقلاب صنعتی چهارم صنعتی
- تحولات معطوف به شبکه‌های آماد نرم و سخت مؤثر بر صنعت و تجارت.

۸) راهبردهای کلان توسعه رسته‌های صنعتی

برای گذار از وضع موجود به وضع مطلوب در رسته‌های صنعتی منتخب و با در نظر گرفتن کلان‌روندهای محیطی، و همچنین عوامل محیط داخلی و خارجی، راهبردهای پیشرفت صنعتی به شرح زیر تدوین می‌شوند:

۱. حضور و ارتقاء در شبکه‌های صنعتی منطقه‌ای و جهانی، با معیار ایجاد ارزش‌افزوده تجاری؛
۲. گسترش تعامل و تعمیق وابستگی صنعت و تجارت کشورهای منطقه به صنعت و تجارت ایران با افزایش پیچیدگی اقتصادی صنعت؛
۳. حضور و اتصال به شبکه‌های آماد صنعتی-تجاری بین‌المللی، با مشارکت در توسعه زیرساخت‌ها، بهره‌برداری و ارائه خدمات؛
٤. توسعه صنایع همسو با شبکه‌های صنعتی و آماد بین‌المللی منتخب؛
٥. گذار از صنعت مبتنی بر مواد خام، به صنعت مبتنی بر فناوری پیشرفته و دیجیتالی کردن صنعت، با تأکید بر حضور در حلقه‌های «تأمین قطعات و تجهیزات» و «تأمین مواد و قطعات پایه» به‌جای حلقه‌های «مواد و کالاهای خام» و «محصول نهایی» با استفاده از ظرفیت‌های انقلاب صنعتی چهارم؛
٦. ارتقاء سهم کیفی عوامل تولید (فناوری و کار) در رشد صنعتی باهدف پیچیدگی و تاب‌آوری تولید ملی
۷. مردمی سازی اقتصاد صنعتی از طریق افزایش نرخ مشارکت اقتصادی و اشتغال مردم
۸. حفظ، توسعه و تقویت سرمایه انسانی کشور
۹. استقرار مدیریت واحد در بخش صنعت و تجارت کشور با رویکرد ایجاد هماهنگی
۱۰. ساخت نظام ملی نوع آوری و فن‌آوری در تعامل صنعت، دولت و دانشگاه
۱۱. هوشمند سازی صنایع سازگار با محیط‌زیست و صرفه‌جوئی در انرژی
۱۲. پیشرفت صنعتی بر اساس آمایش سرزمین مانند صنایع نفت و گاز و پتروشیمی و صنایع دریایی
۱۳. ترتیبات نهادی و تقسیم‌کار ملی برای پویائی و اجرای سند
۱٤. پایش و ارزیابی پویای فرایند پیاده‌سازی اصول راهبردی حاضر

۹) راهبردهای پشتیبان و الزامات اجرایی

مجریان کلیدی سند پیشرفت صنعتی، موظف هستند برای جاری‌سازی راهبردهای پیشرفت صنعتی، اقدامات راهبردی خود را با توجه به راهبردهای اجرایی[1] زیر تدوین و برای تأیید یا تصویب در مراجع ذیصلاح به شورای اقتصاد ارائه کنند.

۹-۱) شبکه‌های منطقه‌ای

		الزامات
هدایت مکانیسم‌های شبکه صنعتی-تجاری کشور به سمت عضویت و استقرار در شبکه‌های منطقه‌ای و جهانی، به‌عنوان عضو، کانون و یا مسیر اتصال کانون‌ها		۱) اصلاح ترتیبات نهادی، قانونی و سیاستی سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی متناسب با توسعه شبکه‌های ارزش منطقه‌ای صنعت ۲) ایجاد نهاد همتایابی[2] صنعتی تسهیل سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی (FDI) و اتصال در زنجیره ۳) اصلاح نظام تعرفه‌ای و غیر تعرفه‌ای برای سهولت واردات و صادرات کالاهای واسطه‌ای و محصولات نیم‌ساخته واحدهای عضو شبکه‌های ارزش منطقه‌ای و جهانی ۴) تدوین آیین‌نامه ملی FDI مبتنی بر توسعه شبکه ارزش منطقه‌ای در حوزه رسته‌های منتخب ۵) انعقاد توافقات تجاری - اقتصادی منطقه‌ای برای شکل دادن به شبکه‌های ارزش منطقه‌ای و جهانی با مشارکت بنگاه‌های کشور در رسته‌ها و حلقه‌های منتخب ۶) گذار قوانین و مقررات صنعت از جایگزینی واردات به توسعه شبکه منطقه‌ای صنعت. ۷) تمرکز بر حضور در حلقه‌های پرارزش هر رسته صنعتی به‌جای تکمیل زنجیره ارزش و تولید محصول نهایی. ۸) اتخاذ سیاست‌های حمایتی و ضمانتی برای روابط تجاری بین شرکت‌های بزرگ و کوچک و رفع موانع آن‌ها ۹) ارائه مشوق برای تأمین منابع و مواد اولیه و نیمه ساخته از سایر کشورها. ۱۰) ارائه مشوق برای ورود به زنجیره‌های ارزش پیچیده. ۱۱) ورود شرکت‌های ایرانی به زنجیره تأمین شرکت‌های گروه بریکس (چینی و روسی) ۱۲) اعمال حمایت برای شرکت‌ها برای ایجاد شعبه تولید یا فروش در بازارهای منطقه‌ای در مورد تولیدکنندگان محصول نهایی. ۱۳) ایجاد و توسعه نهادهای همجوشی تخصصی صنعتی-تجاری به‌صورت عمومی و تخصصی. ۱۴) ایجاد مشوق‌ها و مقررات اختصاصی برای ثبت اختراع در داخل و خارج کشور و حمایت از تولید محصولات صنعتی بر پایه ثبت اختراع‌های مراکز داخلی. ۱۵) اصلاح نظام مالیاتی و بیمه‌ای متناسب با شکست کار بین شرکت‌های پیشرو و شرکت‌های اقماری و کوچک.
تمهید ترتیبات نهادی، قانونی و سیاستی برای ارتقاء اندازه و اتصال بنگاه‌های	بنگاه‌های خرد، کوچک و	۱) اصلاح نظام ضمانت قراردادهای بلندمدت بین شرکت‌های ایرانی و شرکت‌های پیشگام هماهنگ‌کننده شبکه‌های ارزش/بن سازه‌ها[3]ی ملی/منطقه‌ای/جهانی ۲) تنظیم نظام انگیزشی و مشوق‌های مبتنی بر قرارداد برای حمایت از بنگاه‌های کوچک و متوسط جهت اتصال به بن سازه‌های شرکت‌های پیشگام ملی/بین‌المللی در منطقه و فرا منطقه

[1] راهبردهای جاری‌سازی راهبردهای کلان در حوزه‌های مختلف صنعتی-تجاری

[2] match-making

[3] بن سازه زیرساخت باز و مشارکتی برای ایجاد تعامل بین نقش‌آفرینان در یک حوزه است که بستر کار و شرایط حاکمیتی را برای آن‌ها تعیین می‌کند.

متوسط (داخلی)	خرد، کوچک و متوسط در شبکه ارزش منطقه‌ای	۳) اصلاح قوانین بیمه و مالیاتی معطوف به افزایش اندازه بنگاه ۴) تأمین نیازهای وارداتی صنایع برگزیده متناسب با میزان صادرات و اشتغال‌زایی آن‌ها ۵) ادغام افقی[1] در حلقه‌های اصلی زنجیره ارزش برای بنگاه‌هایی با محصولات یا فرایندهای مشابه و تجمیع پذیر
بنگاه‌های پیشرو	تدوین و اجرای چارچوب‌های قانونی و سیاستی برای حمایت از شرکت‌های پیشگام داخلی و خارجی برای شبکه‌سازی‌های بالادست و پایین‌دست در تطابق با تغییرات شبکه‌های ارزش منطقه‌ای و جهانی و ایجاد شبکه‌های ارزش جدید	۱) ایجاد نظام پشتیبانی و مشوق‌های مالی برای شرکت‌های پیشگام برای شکل دادن به شبکه‌های ارزش مبتنی بر اکوسیستم‌های پلتفرمی در بازار داخلی و منطقه‌ای ۲) ایجاد مشوق‌های سرمایه‌گذاری و مشارکت با شرکت‌های تأمین‌کننده برای شرکت‌های پیشگام داخلی و خارجی ۳) حمایت از برون‌سپاری فعالیت‌ها به شرکت‌های خارجی توسط شرکت‌های ایرانی ۴) حمایت از برون‌سپاری فعالیت‌های شرکت‌های خارجی به شرکت‌های پیشگام ایرانی ۵) اصلاح قوانین بیمه و مالیات و گمرک معطوف به توسعه برون‌سپاری به داخل و به خارج

۹-۲) فناوری

عنوان	اصول پشتیبان	الزامات
ارتقای فناوری	**ایجاد نظام نهادی حمایت از ارتقای فناوری (به‌غیراز مجوز و وام)، برای توسعه فناوری در رسته‌های صنعتی**	۱) سازمان‌های دولتی، به‌جای تمرکز بر لایه‌های حیطه عمل بخش خصوصی (مانند مواجهه با استارت‌اپ‌ها)، به توسعه پلتفرم‌ها و اکوسیستم‌ها تمرکز کنند. ۲) ایجاد نهادهایی با مسئولیت همجوشی فناوری بین شرکت‌های ایرانی و خارجی پیشرو؛ ۳) ایجاد نهاد محوری برای ارتقای فناوری در صنایع منتخب؛ ۴) خرید سهام شرکت‌های صاحب فناوری‌های پیشرو در خارج کشور توسط نهادهای عمومی غیردولتی و بخش خصوصی پیشگام؛ ۵) حمایت مالی از ثبت اختراع فناوری‌های پیشرو شرکت‌های داخلی در بازارهای بین‌المللی؛ ۶) تنظیم نظام انگیزشی و مشوق‌های مالی (در قالب کمک مالی و مالیاتی) و غیرمالی برای صنایع و گرایش‌های منتخب کشور برای ارتقا و نوسازی با استفاده از فناوری‌های پیشرو در چارچوب الگو و نقشه راه تحول فناوری رسته؛ ۷) ایجاد نظام حمایت از به‌کارگیری فناوری‌های پیشرو در حوزه انرژی و سایر فعالیت‌های اقتصادی؛ ۸) ایجاد بن‌سازه‌های[2] همکاری مشترک در سطح رسته‌های منتخب برای پشتیبانی از توسعه صنعتی فناوری‌های پیشرو و هماهنگی ذینفعان؛

[1] ادغام افقی زمانی اتفاق می‌افتد که شرکت‌های مجزا در یک صنعت واحد یا مشابه ترکیب شوند و یا از کانال واحدی استفاده کنند.

[2] Platform

		۹) ایجاد نهاد/ها یا پلتفرم/های همجوشی (match-making) و تسهیل اتصال شرکت‌های بخش خصوصی به شرکت‌های پیشگام منطقه‌ای و جهانی در حوزه فناوری‌های پیشرو؛ ۱۰) ایجاد نظام تأمین مالی اختصاصی برای رسته و بنگاه‌های مشمول، گذار از «پیروی در مصرف» به «پیروی در تولید» فناوری‌های پیشرو؛ ۱۱) آموزش و ارتقای سطح دانش و مهارت سرمایه انسانی در حوزه فناوری های نوظهور ۱۲) ایجاد شهرها و شهرک‌های تخصصی جذب سرمایه انسانی هوشمند و استعدادهای داخلی و جهانی در اتصال به شبکه جهانی فناوری؛
صنعت ۴.۰	به‌کارگیری انقلاب صنعتی ۴.۰ در حلقه‌های منتخب صنعت بخش خصوصی از طریق سازمان‌های توسعه‌ای، به‌عنوان یک کالای عمومی، حمایت شود.	۱) نهادهای توسعه‌ای برای توسعه زیرساخت‌های فناوری که در مأموریت دانشگاه‌ها و بخش خصوصی نیستند، ایفای مسئولیت کنند. ۲) با توجه به گذار به حاکمیت شرکت‌های فناوری-رهبر (مانند تسلا) در اکوسیستم‌های صنعتی، حضور و استقرار این شرکت‌ها و یا پیمانکاران استراتژیک آن‌ها در کشور تسهیل و موضوع سرمایه‌گذاری‌های ملی شود. ۳) تأسیس مرکزی برای مراکز انقلاب چهارم صنعتی جهت الگوسازی و هدایت گذار از اقتصاد سنتی به دیجیتال، با مشارکت شرکت‌های پیشرو داخلی و بین‌المللی و حمایت دولتی تأسیس شود.
زیرساخت فناوری	توسعه زیرساخت‌های مشترک و باشگاهی در حوزه فناوری	۱) ایجاد زیرساخت‌های فناوری از نوع باشگاهی با مشارکت بخش خصوصی-دولتی و واگذاری به بخش خصوصی (مانند ابررایانه). ۲) توسعه بُن‌سازه‌ها و نهادهای پشتیبان نوآوری و فناوری به‌ویژه فناوری‌های دیجیتال در سطح رسته‌ها ۳) تأسیس مرکز انقلاب چهارم صنعتی[1] جهت الگوسازی و هدایت گذار از اقتصاد سنتی به دیجیتال، با مشارکت شرکت‌های پیشرو داخلی و بین‌المللی و حمایت دولتی ۴) حمایت از تأسیس دفاتر تحقیق و توسعه و طراحی شرکت‌های پیشرو داخلی در کشورهای برتر رسته

۹-۳) گذرگاه‌های منطقه‌ای راهبردی و شبکه آمادی (لجستیک)

گذرگاه‌های راهبردی منطقه‌ای	اتصال و حضور مؤثر در کریدورهای منطقه‌ای و جهانی	۱) توافق با همه ذینفعان گذرگاه‌های (کریدورهای) منطقه‌ای و جهانی به‌منظور حضور، مشارکت و سرمایه‌گذاری فعال ایران در آن‌ها ۲) کوشش برای حضور و عبور مستقیم گذرگاه‌ها و شعب آن‌ها از ایران، به‌عنوان جهت دهنده صنایع قابل شکل‌گیری در کشور و افزایش‌دهنده میزان وابستگی صنعت سایر کشورها به تأمین از ایران

[1] Centre for the Fourth Industrial Revolution

اتحادهای گمرکی	**ایجاد و عضویت در شبکه‌ها و اتحادهای گمرکی منطقه‌ای معطوف به صنعت**	۱) ایجاد و عضویت در شبکه‌های گمرکی منطقه‌ای و جهانی معطوف به صنعت ۲) ارتقای استانداردهای گمرکی و مرزی معطوف به روان‌سازی تجاری برای تأمین نیاز صنعت، متناسب با استانداردهای مشترک منطقه‌ای ۳) کوشش در ایجاد و استفاده از پلتفرم‌های مشترک لجستیک منطقه‌ای
توسعه شبکه لجستیک داخلی و منطقه‌ای	**ارتقای شاخص‌های لجستیک کشور و افزایش میزان حضور بخش خصوصی در همه حلقه‌های زنجیره ارزش لجستیک صنعتی؛**	۱) کاهش زمان تأخیر در ترابری و تحویل کالا و افزایش ظرفیت ردیابی و ره‌گیری در فرایند تأمین و تحویل؛ ۲) ارتقای کیفیت و هوشمند سازی خدمات لجستیک در تطابق با استانداردهای جهانی؛ ۳) ایجاد زیرساخت‌های بندری و گمرکی با مشارکت سرمایه‌گذاران خصوصی داخلی و خارجی متناسب با نیاز صنعت؛ ۴) پیاده‌سازی و به‌کارگیری مزایای انقلاب صنعتی چهارم در ایجاد و توسعه شبکه لجستیک ملی و در اتصال به شبکه‌های بین‌المللی به‌ویژه در بخش‌های Tracking و Tracing. ۵) تسهیل و تأمین مالی حضور شرکت‌های ایرانی در سرمایه‌گذاری برای توسعه زیرساخت‌های لجستیک منطقه‌ای ۶) ایجاد نظام هماهنگی صنعت-لجستیک داخلی و منطقه‌ای و هدایت سیاست‌ها بر اساس آن

۹-۴) جغرافیای سیاسی (ژئوپلیتیک) و جغرافیای اقتصادی (ژئواکونومی)

عنوان	اقدامات پیشنهادی	اقدامات
تقویت، تسهیل و رفع موانع همکاری‌های بین‌المللی صنعتی-تجاری	در تداوم تقویت حاکمیت و امنیت ملی و همین‌طور تقویت و استفاده از ظرفیت کشور به‌عنوان قدرت میانی جهانی و منطقه‌ای، گسترش و تعمیق وابستگی سایر کشورها به ایران در حوزه صنعت و تجارت، به‌عنوان مرکز ثقل روابط بین‌المللی و تجاری کشور تعریف می‌شود؛ تنظیم روابط بین‌المللی صنعتی، مبتنی بر حضور در مسیرهای اصلی و فرعی کریدورهای صنعتی و لجستیک و کریدورهای دیجیتال؛	۱. محوریت صنعت و تجارت در روابط بین‌المللی منطقه‌ای و ارتقای ظرفیت صنعتی-تجاری دستگاه‌های مرتبط با روابط بین‌المللی ۲. رفع موانع تأمین مالی و تبادلات تجاری بنگاه‌های پیشگام ایرانی در اقتصاد جهانی بخصوص موانعی چون موضوعات مالی و بانکی؛ ۳. رفع موانع زیرساختی حقوقی و قانونی در کشور در زمینهٔ سرمایه‌گذاری خارجی از طرف بخش خصوصی یا دولتی طرفین رقابت‌های بین‌المللی؛ ۴. ایجاد تصویر پایه مثبت و اثرگذار از ایران در فضای صنعتی-تجاری منطقه و جهان ۱. بسط روش‌های جابجایی و تبادل ارزی بدون محوریت دلار ۲. پیوستن به کنوانسیون‌ها و اتحادیه‌های جهانی مالی و ارزی ۳. بسط همکاری‌های بین‌المللی سه/چندجانبه با محوریت تبادل ارزی مستقل

توافقات تجاری و تعرفه‌ای رسته‌ای و یا مختص فعالیتی خاص در زنجیره ارزش، و عضویت فعال و مؤثر در شبکه‌ها و توافقات منطقه‌ای؛	۱. وابستگی کشورها به ایران، نه لزوماً در همه زمینه‌های صنعتی و محصولات، بلکه در رسته‌ها و حلقه‌های استراتژیک زنجیره ارزش ۲. تنظیم روابط بین‌المللی صنعتی مبتنی بر حضور در مسیرهای اصلی و فرعی کریدورهای صنعتی و لجستیک و کریدورهای دیجیتال . ۳. پی‌ریزی و توسعه توافقات صنعتی-تجاری منطقه‌ای مبتنی بر شبکه‌های ارزش منطقه‌ای. در این شبکه‌ها، حداقل یکی از کشورها، قدرت درجه اول یا میانی در صنعت مربوطه شناخته شوند. ۴. بازنگری در آیین‌نامه کمیسیون‌های مشترک با کشورهای خارجی با رویکرد حلقه‌های بسته[1]
استقرار صنایع مبتنی بر تغییر جریان اقتصادی و لجستیک از خشکی به دریا و از مناطق درونی به مناطق مرزی بازطراحی و اجرا می‌شود	۱. بازطراحی چارچوب آمایش صنعتی کشور مبتنی بر حضور و اتصال به کریدورهای جهانی و منطقه‌ای در حال ساخت و اقتصاد دریا. ۲. بازنگری آمایش سرزمینی کشور بر مبنای واقعیت‌های جدید ژئوپلتیکی ۳. توجه ویژه به طرح‌های توسعه صنعتی دریا پایه سواحل مکران، محور شرق و تکمیل کریدور جادهٔ ابریشم نوین و مسیر شمال- جنوب ۴. توسعه کشتیرانی در دریای خزر و دریای عمان
نقش‌آفرینی قدرتمند به‌عنوان قدرت میانی در جهان دو-چند قطبی با ایجاد رقابت بین قدرت‌های بزرگ جهانی و منطقه‌ای در پیشبرد سیاست‌های صنعتی صورت می‌گیرد	۱. تنظیم میزان تنش با ایالات‌متحده با میزان قدرت گیری صنعتی و رقابت دو-چندجانبه با آمریکا با مشارکت ایران حداقل مادامی‌که چین دارای ارتباط مستقیم دیپلماتیک و تجاری با ایالات‌متحده است. ۲. ایجاد فضای رقابت با ایالات‌متحده (با یارگیری دو-چندجانبه صنعتی) تا مادامی‌که ابزارهایی مانند نهادهای مالی، بیمه‌ای و سرمایه‌گذاری جهانی در اختیار هژمون سلطه‌طلب است؛ ۳. به‌کارگیری اهرم ارتباط با طرف مقابل برای جلب و تثبیت سرمایه-گذاری رقبای جنگ سرد دوم.
رقابت دو-چند قطبی جهانی جدید انتخاب سیاست‌های عمودی بر مبنای فرصت‌های همکاری در تقابل میان قدرت‌های بزرگ جهانی و انتخاب رسته‌های دارای امکان ایجاد رقابت بین مسیرهای زیرساختی طرفین جنگ سرد دوم	۱. فعال‌سازی قرارداد همکاری ایران و چین در قالب قراردادهای مشخص پیشرفت صنعتی و با مشارکت بنگاه‌های پیشگام ایرانی، منطقه‌ای، چینی و اروپایی؛ ۲. بازطراحی روابط بلندمدت با هند، کرهٔ جنوبی و ژاپن در راستای همکاری‌ها با روسیه و ایجاد همکاری‌های بین شرکتی با حضور بنگاه-های پیشگام و خوشه‌های صنعتی ایرانی؛ ۳. ایجاد همراهی و حل مناقشات با ترکیه و آذربایجان بر اساس منافع مشترک اقتصادی در تقاطع کریدورهای شرقی-غربی و شمالی-جنوبی در شمال‌غربی ایران و ایجاد همکاری‌های چندجانبه با مشارکت بنگاه-های پیشگام و خوشه‌های صنعتی مرتبط در شمال‌غرب کشور.

[1] Closed Loop

همکاری‌های سه/چندجانبه منطقه‌ای-جهانی	ارتباط با همسایگان با در نظر داشتن روابط رقابتی بین طرفین جنگ سرد دوم و سیاست‌های توسعه صنعتی	۱. همکاری‌های سه/چندجانبه با محوریت ایران و ترکیه و متحدین منطقه‌ای (سوریه، عراق، آذربایجان) با چین در راستای توسعه پایدار مسیر جنوبی جادهٔ ابریشم خشکی با محوریت مدیریت آب و امنیت؛ ۲. همکاری سه/چندجانبه با محوریت ایران و عربستان و کشورهای حاشیه خلیج‌فارس با ژاپن، کرهٔ جنوبی و اروپا و ایالات‌متحده در راستای توسعه فناوری‌های نوین
	مشارکتی در سطح منطقه‌ای و جهانی تنظیم می‌شود	۳. همکاری سه/چندجانبه با محوریت کشورهای آسیای میانه، ایران و چین در راستای مدیریت امنیت غذایی و تأمین منابع استحصالی. ۴. همکاری سه/چندجانبه با محوریت کشورهای اوراسیا، افغانستان، ایران و روسیه در راستای توسعه زنجیره محصولات صنعتی در رسته‌های منتخب.
	همکاری‌های سه و چندجانبه منطقه‌ای و جهانی، متناسب با ویژگی‌های رسته‌های منتخب تنظیم می‌شود	۱. همکاری در کریدورهای رقیب: هند، کره و ژاپن در برابر چین با همکاری کشورهای حاشیه خلیج‌فارس ۲. صنایع غذایی و کشاورزی صنعتی و فرا سرزمینی با همکاری سه/چندجانبه با آسیای میانه، افغانستان، چین و کشورهای حاشیه خلیج‌فارس ۳. گذار تدریجی از تجارت خارجی واگرا به تجارت خارجی همگرا

۹-۵) اقتصادی

میدان	اصول پشتیبان	الزامات
گشودگی جریان سرمایهٔ بین‌المللی	رسیدن به تعادل جدید از سه‌گانه ناممکن اقتصادی با توجه بیشتر به گشودگی جریان سرمایه بین‌المللی و سیاست‌های پولی و مالی در حمایت از بنگاه‌ها، سرمایه‌گذاران و کارآفرینان.	۱) گذار از سیاست ارزی مدیریت‌شده به سیاست ارزی شناور مدیریت‌شده ۲) تنظیم نرخ بهره در تناظر با ایجاد شرایط مطلوب برای ورود سرمایه خارجی ۳) تسهیل سرمایه‌گذاری خارجی در حلقه‌های پرارزش از زنجیره‌های منتخب کشور.
مردمی سازی	مردمی سازی اقتصاد صنعتی از طریق افزایش نرخ مشارکت اقتصادی مردم	۱. استفاده از مزیت سیاست‌های ابلاغی اصل ۴۴ قانون اساسی ۲. اعمال سیاست‌های اقتصادی در حمایت از کارآفرینان بخش خصوصی به‌جای حمایت صرف از خانوار ۳. ایجاد سازوکار متناسب با افزایش بهره‌وری سرمایه در مقایسه باکار ۴. تمرکززدایی از سطح ملی به استان‌های کشور با تقسیم‌کار رقابت در ایجاد درآمد صنعتی در چارچوب سیاست‌های ملی صنعتی و آمایش سرزمین و از طریق بهسازی فضای کسب‌وکار استانی.

۵. ایجاد گشایش در مراودات صنعتی و تجاری بین استان‌های مرزی و مناطق همجوار با شرط ایجاد ارزش‌افزوده رقابتی (و نه تجارت صِرف).

محاسبات ملی مبتنی بر ارزش‌افزوده	اصلاح نظام آماری، محاسبات صنعتی-تجاری، حمایت‌ها و مشوق‌ها، مبتنی بر ارزش‌افزوده؛	۱) نظام آماری و حساب‌های ملی کشور داده‌های معطوف به ارزش‌افزوده کالا و خدمات در حلقه‌های مختلف زنجیره‌های ارزش را تولید کند ۲) داده‌ها و اطلاعات حوزه تجاری کشور مبتنی بر واردات و صادرات ارزش‌افزوده (TiVA)[1] محاسبه و منتشر شوند. ۳) تشویق‌ها و حمایت از واردکنندگان و صادرکنندگان بر اساس میزان ارزش‌افزوده تولیدی در داخل کشور(و نه کل ارزش محصولات) محاسبه شوند. ۴) ایجاد گشایش در مراودات صنعتی و تجاری بین استان‌های مرزی و مناطق همجوار با شرط ایجاد ارزش‌افزوده رقابتی (و نه تجارت صِرف).
انسان‌محوری	تنظیم و اصلاح قوانین و مقررات صنعتی در سطح ملی و منطقه‌ای مبتنی بر شکوفایی قابلیت‌های انسانی و طبیعی	۱) باز تنظیم صنعت مبتنی بر ظرفیت‌ها و خواسته‌های انسانی-منطقه‌ای؛ ۲) گذار از نظام سیاست‌گذاری متمرکز ملی به منطقه‌ای و محلی در حوزه صنایع پایه و کلاسیک و کاهش سطح تمرکز در حوزه صنایع نوظهور؛ ۳) ایجاد نظام انگیزشی در کسب دانش و مهارت تخصصی صنعتی موردنیاز و در اولویت؛ ۴) ایجاد پوشش حمایت اجتماعی خصوصی؛
بهره‌وری	در سیاست‌گذاری صنعتی، افزایش سهم بهره‌وری صنعتی در رشد اقتصادی بلندمدت به‌جای ایجاد سرمایه صرف، موردتوجه قرار می‌گیرد	۱) افزایش سهم صنعت و بهره‌وری کل صنعت در رشد اقتصادی؛ ۲) نظام دستمزدی منعطف معطوف به بهره‌وری؛ ۳) اولویت دادن به توسعه رسته‌های صنعتی با تأکید بر بهره‌وری کل عوامل تولید؛
مشارکت	در سیاست‌گذاری اقتصادی بخش صنعت، افزایش میزان مشارکت اقتصادی رسمی آحاد جامعه، به ویژه جاماندگان مؤثر در توسعه صنعت از مشارکت در گروه‌های	۱) اصلاح قانون کار، مالیات و تأمین اجتماعی و تنظیم مشوق‌ها مبتنی برافزایش مشارکت اقتصادی؛ ۲) ایجاد نظام انگیزشی برای افزایش مشارکت اقتصادی از طریق توسعه بنگاه‌های خرد و کوچک رسمی و غیررسمی به‌عنوان ابزار بهره‌ور مشارکت مردم در اقتصاد؛

[1] *Trade in value-added (TiVA)*

مختلف اجتماعی، موردتوجه قرار می‌گیرد.

۳) ایجاد نظام انگیزشی برای توسعه صنعت مبتنی بر ویژگی‌های آمایشی مناطق مختلف کشور و بهره‌برداری همه مناطق کشور از توسعه صنعتی مبتنی بر استعداد و توانمندی‌های بالقوه و بالفعل مناطق و ابرروندهای ملی و جهانی؛
۴) حمایت از رسمی‌سازی بنگاه‌ها و مشاغل غیررسمی (تعریف فضای کسب‌وکار توانمندساز برای بخش غیررسمی)؛
۵) ایجاد نظام تنظیم‌گری فدراسیونی صنایع منتخب با مشارکت بخش خصوصی در حوزه‌های تنظیم‌گری فنی و سیاستی، تامین مالی، توسعه بازارهای داخلی و خارجی، توسعه فناوری و بهبود محیط کسب‌وکار در بستر الکترونیک و پلتفرمها؛
۶) ایجاد نظام انگیزشی افزایش نرخ مشارکت اقتصادی به میانگین نرخ مشارکت جهانی؛
۷) ایجاد نظام تشویقی برای افزایش تعداد اشتغال مولد صنعتی کارخانه‌ای از کل اشتغال کشور؛

۹-۶) تأمین مالی

حوزه	عوامل پیشران	الزامات
تأمین و خدمات مالی	عضویت در نظام مالی منطقه‌ای و عبور از تحریم‌های مالی و بانکی.	۱) کوشش در عبور از تحریم‌های مالی و بانکی ۲) عضویت در توافقات بین‌المللی مالی جایگزین FATF[1]. ۳) ایجاد و توسعه شعب نهادهای مالی و بانکی داخلی در خارج از کشور و به‌عکس ۴) گذار از تأمین مالی واگرا و برون‌زا به تأمین مالی همگرا و درون‌زا گذار تدریجی از صنعت مبتنی بر سهمیه ارزی به صنعت مبتنی بر "تراز ارزی درون صنعت" و صنعت ارزآور
نظام بانکی	ارتقای سطح استانداردهای نظام تأمین مالی کشور؛	۱) ارتقای سطح استانداردهای نظام بانکی برای ایجاد امکان اتصال و همکاری در شبکه بانکی بین‌المللی ۲) تجهیز نظام بانکی به روش‌ها و ابزارهای تأمین مالی زنجیره ارزش ۳) تفکیک تأمین مالی و خدمات تأمین مالی و حذف تعارض منافع در این زمینه با بهره‌گیری از ظرفیت‌های دیجیتال جدید. ۴) حذف رقابت بانک‌ها با بخش خصوصی از طریق مالکیت و یا مشارکت. ۵) تغییر چولگی تسهیلات بانکی به صنعت و مناطق دور از مرکز مبتنی برجهت گیری راهبردی صنعتی. ۶) تسهیل دسترسی به منابع به‌جای مدیریت صرف نرخ بهره بانکی. ۷) بازنگری در نظام ارزیابی اعتبار بانک‌ها و پذیرش دارایی‌های ناملموس به‌عنوان وثیقه و ایجاد تنوع در روش‌های ارزیابی اعتبار کسب‌وکارها.

[1] The Financial Action Task Force (FATF)

صندوق توسعه ملی	**اصلاح جایگاه صندوق توسعه ملی**	۸) مدیریت و بهره‌برداری بهینه از منابع تزریق‌شده به‌نظام بانکی با عنوان تسهیلات تکلیفی. ۵) حضور دولت در تصمیم‌گیری برای تأمین مالی صنعت و حذف حضور دولت در تصمیم گیری برای پرداخت تسهیلات در سطح بنگاه. ۹) بازتعریف نقش صندوق توسعه ملی به پیشرانه تأمین مالی طرح‌های سرمایه‌گذاری تولید کالاهای عمومی، مشترک و باشگاهی در حوزه صنعت و لجستیک صنعتی در داخل و در سطح منطقه باهدف جلب مشارکت مردم و تبدیل ثروت‌های عمومی به سرمایه‌های مولد و ماندگار در چهارچوب اصل ۴۵ قانون اساسی

۹-۷) روابط صنعتی

عنوان	سیاست	الزامات
بیمه و مالیات	باز تنظیم نظام مالیاتی و بیمه‌ای	۱) اصلاح قوانین بیمه و مالیات معطوف به توسعه برون‌سپاری و تقویت اتصال شرکت‌های بزرگ و کوچک ۲) اصلاح قوانین بیمه و مالیاتی معطوف به افزایش اندازه بنگاه. ۳) سهل سازی نظام بیمه‌ای و مالیاتی برای سرمایه‌گذاران خارجی. ۴) متناسب‌سازی نظام بیمه‌ای و مالیاتی در حمایت از تبدیل فعالان صنعتی غیررسمی به رسمی،کوچک به بزرگ، ملی به بین‌المللی و ترغیب پیمانکاری فرعی؛ ۵) بازنگری و اصلاح در قوانین بیمه، مالیات، متناسب با اقتضائات صنایع نوظهور.
روابط کار	اصلاح قانون (و یا نحوه اجرای قانون کار) به‌گونه‌ای که موجب افزایش بهره‌وری سرمایه و افزایش سهم بری عامل کار در تولید صنعتی شود؛	۱) انعطاف‌پذیر شدن حداقل دستمزد در مناطق و رسته‌های صنعتی ۲) اصلاح قانون و یا نحوه اجرای قانون کار به‌گونه‌ای که امکان بهره‌وری بهینه سرمایه فراهم شود ۳) بازنگری و اصلاح در قوانین بیمه، مالیات و کار، متناسب با اقتضائات صنایع نوظهور ۴) افزایش اختیار کارفرما در جذب و خروج نیروی کار

۹-۸) سرمایه انسانی

عنوان	سیاست	الزامات
حفظ سرمایه انسانی	حفظ سرمایه انسانی کشور	۱) توجه به سرمایه انسانی به‌عنوان فاعل ذهنی و نه ابزار تولید ۲) حذف عوامل و موانع خروج سرمایه انسانی کشور ۳) اولویت قرار دادن حفظ سرمایه انسانی در داخل کشور با حذف و کاهش تفاوت در دستمزد و رفاه با بازارهای بین‌المللی. ۴) ایجاد شبکه سرمایه انسانی بین‌المللی ایرانی ۵) حمایت و استفاده از نخبگان ایرانی فعال در سایر کشورها و در سطح بین‌المللی

آموزش	ایجاد تطابق در عرضه و تقاضای سرمایه انسانی صنعتی با استفاده از نظام تشویقی برای نهادهای آموزشی نتیجه گرا؛	۱) پیاده‌سازی نظام اطلاعات بازار کار ملی و بین‌المللی (LMIS)[1] در کشور. ۲) ایجاد و توسعه مراکز آموزشی معطوف به انقلاب صنعتی چهارم. ۳) آموزش خلاقیت و نوآوری و درک صنعتی از دوره‌های پیش‌دبستانی و در دوره آموزش عمومی.
مهارت فناورانه	تمرکز بر آموزش تکنسینی و مهارتی، به‌جای آموزش مدارج-محور؛	۱) ایجاد نظام تشویقی برای نهادهای آموزشی نتیجه گرا(که دانش‌آموختگان آن‌ها جذب بازار کار مرتبط می‌شوند). ۲) ایجاد نظام آموزشی با مشارکت خصوص-دولتی در رسته‌های منتخب کشور با محوریت فدراسیون‌های صنعتی. ۳) گذار نقش نظام آموزش مهارتی دولتی از اجرا به نقش توسعه‌ای و واگذاری آن به بخش خصوصی. ۴) توسعه نهادهای آموزش مهارتی در حوزه انقلاب صنعتی چهارم و اقتصاد دیجیتال

۹-۹) محیط‌زیست و انرژی

ردپای اکولوژیک	کاهش ردپای اکولوژیک در بهره‌گیری از مواد اولیه، فراوری و مصرف محصولات صنعتی و استفاده از فناوری به‌روز در استقرار و تولید صنعتی	۱) محاسبه و کاهش ردّ پای اکولوژیک در همه طرح‌ها و واحدهای صنعتی ۲) حرکت در جهت کاهش تولید CO_2 در صنعت با استفاده از منابع حمایتی ملی و بین‌المللی؛ ۳) اختصاص درصدی از بودجه سالانه صنعت به کاهش میزان آلاینده‌های زیست‌محیطی (CO_2، گردوخاک، ذرات معلق در هوا، پساب، آلاینده‌های خاک و ...) و توسعه اقتصاد چرخشی در صنعت کشور؛ ۴) اعمال عوارض/مالیات تولید CO_2 و تولید محصولات آلوده‌کننده و مشوق‌های کاهش آلاینده‌های زیست‌محیطی؛ ۵) پیاده‌سازی الگوی ارزش‌های اجتماعی برای بهسازی محیط‌زیست ۶) ایجاد نظام مشارکت و تشویق ملی برای نقش‌آفرینی صنعت در کاهش آلودگی و حفظ محیط‌زیست؛ ۷) تدوین و بازنگری سیستم پرداخت مالیات و عوارض زیست‌محیطی مبتنی بر چارچوب‌های گذار؛ ۸) اعمال تشویق موثر برای مشارکت صنعت در اجرای برنامه‌ها و پروژه‌های نوآوری اجتماعی و احیای ظرفیت‌های اجتماعی و زیست‌محیطی؛ ۹) مدیریت رد پای آب در استقرار و تولید صنعتی ۱۰) ایجاد فرماندهی واحد در مسئولیت‌های معطوف به محیط‌زیست صنعتی. ۱۱) ارتقای سطح آگاهی فعالان صنعتی و جامعه در حوزه کاهش ردپای اکولوژیک

[1] *Labour Management Information System*

قیمت‌گذاری انرژی	اصلاح تدریجی قیمت‌های نسبی حامل‌های انرژی و متعادل‌سازی باقیمت‌های منطقه‌ای	۱) اصلاح قیمت‌های نسبی. ۲) متعادل‌سازی قیمت حامل‌ها متناسب باقیمت‌های منطقه‌ای.
مدیریت مصرف انرژی	مدیریت مصرف انرژی در صنعت	۱) لحاظ ردپای انرژی در محاسبات اقتصادی صنعت. ۲) پیاده‌سازی الگوهای بهینه‌سازی مصرف انرژی در صنعت به‌صورت فراگیر. ۳) مدیریت مصرف انرژی با استفاده از فناوری و قیمت‌گذاری بهینه. ۴) جلوگیری از اتلاف حامل‌های انرژی در زمان‌های طلایی

۹-۱۰) حکمرانی

عنوان	اقدام پیشنهادی	راه‌اندازی
تقسیم‌کار ملی	تفکیک نقش بخش‌های دولتی، نهادهای عمومی غیردولتی و بخش خصوصی	۱) تفکیک نقش بخش‌های دولتی، نهادهای عمومی غیردولتی و بخش خصوصی مبتنی بر تأمین و مدیریت کالای عمومی و مشترک (دولت)، کالای باشگاهی (نهادهای عمومی غیردولتی) و کالای خصوصی و باشگاهی(بخش خصوصی). ۲) پرهیز دولت از مواجهه مستقیم با بنگاه‌های منفرد (مانند پرداخت وام به بنگاه) و تمرکز بر حل مسائل و ایجاد فرصت‌های مشترک صنعتی برای رسته، زنجیره و بنگاه‌های همگن صنعتی. ۳) ایجاد فرماندهی واحد در بخش صنعت و تجارت کشور در عین جدایش حوزه‌های تخصصی. ۴) ایجاد سکوهای پایش و ارزیابی پیشرفت نقشه راهبردی حاضر در فرماندهی واحد ۵) حکمرانی یکپارچه و همگرای جریان مبادلات تجاری و ارزی
تنظیم گری	ظرفیت‌سازی نهادی برای تنظیم گری رسته‌های صنعتی با حضور اکثریت بخش خصوصی و اقلیت بخش دولتی؛	۱) ایجاد نهادهای تنظیم گری با حضور اکثریت بخش خصوصی و اقلیت بخش دولتی (با نمایندگی سازمان‌های توسعه‌ای) با مأموریت پیشنهاد اصلاح مقررات تخصصی و اختصاصی هر رسته صنعتی و اموری مانند مجوز، گواهی و ثبت‌نام. ۲) هماهنگی نهادهای تنظیم‌گر رسته‌ای فدراسیون رسته‌ای) در سطح شورای رقابت در سطح ملی و فرارسته‌ای (به‌عنوان کنفدراسیون). ۳) تغییر نقش نهادهای مسئول و مؤثر در بهبود فضای کسب‌وکار به حلقه‌های پرارزش در زنجیره ارزش نظام حکمرانی؛
سازمان‌های توسعه‌ای	بازتعریف نهاد متولی توسعه صنعتی (ایجاد یا تفویض مسئولیت حمایت از توسعه رسته‌های برگزیده به یک سازمان توسعه‌ای مشخص)	۱) الزام کلیه دستگاه‌های ذی‌ربط به تبعیت از نقشه راهبردی و چارچوب راهبری ستاد ملی توسعه صنعتی ۲) اصلاح سازمان‌های توسعه‌ای که به مالکیت و مدیریت شرکت‌های دولتی و مشارکت با بخش خصوصی مشغول هستند ۳) تعریف سازوکار حمایتی توسعه‌ای و ابزارهای آن‌ها در فرایندهای قانونی مانند برنامه‌های پنج‌ساله و بودجه سالانه.

		۴) تمرکززدایی به سمت مناطق، سازمان‌های توسعه‌ای و نهادهای تنظیم‌گری و تشکل‌های بخش خصوصی مبتنی بر آمایش سرزمین در داخل و گذرگاه‌های تجاری در منطقه و جهان.
تمرکززدایی	بهسازی محیط کسب‌وکار صنعتی-تجاری (تمرکززدایی نقش‌های اداری و اقتصادی)	۱) تمرکز نهادهای مسئول و مؤثر در بهبود فضای کسب‌وکار به حلقه‌های پرارزش در زنجیره ارزش نظام حکمرانی؛ ۲) بهسازی محیط کسب‌وکار اختصاصی رسته‌های پرارزش معطوف به شبکه‌های صنعتی –تجاری منطقه‌ای

۱۰)چارچوب نهادی و اجرایی توسعه صنعتی

۱۰-۱) مسئول اجرایی سازی و راهبری سند

مسئولیت اجرایی سازی و راهبری سند با **شورای اقتصاد** خواهد بود که با ریاست «رئیس‌جمهور» یا «معاون اول رئیس‌جمهور» تشکیل می‌شود.

۱۰-۲) وظایف شورای عالی اقتصاد ناظر بر سند توسعه صنعتی (علاوه بر وظایف تخصصی شورا)

- تقسیم‌کار بین عوامل اجرایی و ایجاد هماهنگی برای اجرای سند پیشرفت صنعتی در سطح کلان، میانه و خرد و پیش‌بینی ساز کارهای لازم برای تحقق آن در قالب برنامه‌های پنج‌ساله و قوانین بودجه سالانه کشور .
- تصویب و روزآمدسازی سندهای بخشی و موضوعی رسته‌های صنعتی
- نظارت بر پیشرفت اجرای سند توسعه صنعتی و ارزیابی میزان تحقق آن بر مبنای گزارش پایش ادواری موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی
- روزآمدسازی سند توسعه صنعتی بر اساس نتایج رصد و پایش شرایط و کلان‌روندهای محیطی و پیشنهاد اصلاح آن به هیئت‌وزیران
- بررسی و تائید سندهای بخشی و تخصصی
- نظارت بر همسویی برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و سیاسی با سند توسعه صنعتی
- تدوین دستورالعمل حلقه‌های بسته روابط تجاری-صنعتی با کشورهای هدف و بازنگری در وظایف کمیسیون‌های مشترک اقتصادی ایران با کشورهای دیگر

۱۰-۳) دبیرخانه

دبیرخانه راهبری سند در «موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی» خواهد بود.

۱۰-۴) وظایف دبیرخانه

دبیرخانه به‌عنوان بازوی فکری، مطالعاتی، هماهنگ‌کننده بین بخش‌های مختلف صنعتی کشور تلقی شده طبق نیازهای اعلامی شورای اقتصاد باید مطالعات و بررسی‌های لازم را انجام داده و گزارش‌های موردنیاز شورای اقتصاد را تهیه کند. علاوه بر آن وظایف ذیل نیز به‌صورت مستمر توسط دبیرخانه انجام می‌شود:

- پایش مستر اجرای سند در بخش‌ها و رسته‌های مختلف و تهیه گزارش‌های ارزیابی جهت ارائه به شورای اقتصاد
- بررسی و تحلیل شرایط صنعتی کشور، شناسایی موانع و چالش‌ها، تنظیم پیشنهادهای سیاستی و عملیاتی برای برطرف کردن مشکلات و موانع و ارائه آن به شورای اقتصاد جهت تصویب
- انجام مطالعات و بررسی‌های لازم که از سوی شورای اقتصاد ارجاع می‌گردد
- تهیه سندهای توسعه صنعتی تخصصی هریک از صنایع کشور (که می‌تواند از طریق برون‌سپاری باشد)
- تهیه دستورالعمل‌ها، شیوه‌نامه‌ها و ... مرتبط و ارائه به شورای اقتصاد برای طی مراحل تصویب

سند راهبردی پیشرفت صنعتی به همراه پیوست مطالعاتی آن در جلسات..... هیئت‌وزیران به تصویب نهایی رسید و از تاریخ ابلاغ به دستگاه‌های اجرایی لازم‌الاجراست.

رئیس‌جمهور

سید ابراهیم رئیسی